

La Font de la Salut, de Vicent Sanz

Pere Mayans

De ruta literària pel Santuari de la Mare de la Salut (Traiguera)
tot seguint l'obra de Vicent Sanz

Vicent Sanz, autor del llibre, i Vicent Ortí, guia de la Font de Salut, comencen la ruta literària, històrica, personal...

El 8 de setembre proppassat ens vàrem aplegar al Santuari de la Mare de la Salut de Traiguera, a la comarca del Baix Maestrat, al bell mig d'aquest allargassat territori que va de Salses del Rosselló a Guardamar de Segura, gent de diversos indrets per fer una ruta literària, històrica, artística, arquitectònica, lingüística, personal... basada en el llibre *La Font de la Salut*, la, fins ara, darrera obra de l'autor traiguerí Vicent Sanz Arnau, publicada per Edicions Saldonar, una editorial estretament relacionada amb les comarques centrals

del país en estar dirigida per Francesc Gil, un vinarossenc establert a mig camí de les Cases d'Alcanar i de Barcelona.

Vicent Sanz és un professor de llengua catalana i literatura d'un institut del Maresme que vàrem conèixer professional, personal i també literàriament els anys 90, quan va publicar a Edicions del Bullent de Picanya el seu primer llibre, *Cròniques perdudes*, un magnífic recull de contes que tenen com a marc de referència el Maestrat, en un intent, sensual i rude, i tendre i violent alhora, de recuperar de l'oblit una història, unes històries, d'una part d'aquest país nostre en una línia, vaig aventurar-me a dir en el seu moment, molt propera a la narrativa de Jesús Moncada, el gran autor de Mequinensa.

L'obra de Sanz ha continuat principalment en la narrativa curta. En aquest gènere ha guanyant diversos premis: amb el conte «Olives trencades i timó» el VII Premi de Contes Alambor de Benicarló, amb «Begudes refrescants» el I Premi a la Creació Virtual en la modalitat de narrativa de la UOC, amb la narració «El tren de la platja» el premi de prosa de la XX Mostra Literària del Maresme. També ha participat en reculls col·lectius de narrativa curta de l'àmbit ebrenc, com, per exemple, *Estius a l'Ebre* (Aeditors, el Perelló, 2007) i *Galeria ebrenc* (Aeditors, el Perelló, 2009). El 2008 va

aparèixer la seva primera novel·la, *Partida*, (també publicada a Aeditors), una novel·la d'acció, d'aventures, d'amor i de guerra ambientada en el Maestrat de l'època de la postguerra.

Interior del santuari de la Mare de Déu de la Font de la Salut (Traiguera)

I ara ens ha sorprès amb *La Font de la Salut*, on, amb una prosa extraordinàriament àgil, ben travada, ben elaborada, Sanz, com si fos una mena de guia del lloc, ens endinsa, mitjançant vint-i-quatre narracions, en l'evocació d'un paisatge, d'una història, d'un temps..., d'una forma subjectiva i personal, gens freda i gens distant, com no podia ser d'una altra manera coneixent-lo... Com diu Sanz, llegir *La (meua) Font de la Salut* és situar-nos al davant d'una "narrativa del jo, una literatura feta de l'experiència vital i de l'experiència estètica, a cavall entre el memorialisme, l'assaig i una imaginació molt personal". Llegint-la, podem comprovar que ens trobem davant d'un autor d'un vasta cultura, a tots els nivells, que sap incorporar-la en unes narracions vinculades al propi record. Sanz també ens recorda que "dins la meua experiència he escrit un llibre en el qual parlo d'aquestes sensacions, de com de xicotet, de jove i més gran les he experimentades i parlo també de tot allò que des del punt de vista històric amaga la Font de la Salut".

En definitiva, un llibre per assaborir a poc a poc, per conèixer una mica més un dels referents religiosos (i no únicament religiosos) d'aquesta part central del país, per reflexionar sobre un temps, sobre unes vivències d'un món que encara ha pogut viure la generació de l'autor (en Vicent Sanz és de l'any 1966) i que tot just es va anar acabant quan ens anàvem fent grans...